

מ"ת 56236/12/14 - מדינת ישראל נגד אדי יהודה מכלוף (עצור)- בעצמו, שי אונדרה וורו (עצור)-בעצמו, אברהם זהבי (עצור)-בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 56236-12-14 מדינת ישראל נ' מכלוף(עצור) ואח'

30 מרץ 2015

בפני כב' השופט נסר אבו טהה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נדב אוחנה
המבקשת	
נגד	
המשיבים	
	1. אדי יהודה מכלוף (עצור)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד משה יוחאי
	2. שי אונדרה וורו (עצור)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד משה יוחאי בשם עו"ד רצון דרחי
	3. אברהם זהבי (עצור)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד משה יוחאי בשם עו"ד ליה פלוס

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם, על רקע כתב אישום הכולל שלושה פרטי אישום, המייחס להם ביצוע עבירות כדלקמן: משיב 1 - קשירת קשר לפשע, החזקת נשק, נשיאה והובלת נשק, ניסיון לסחר בנשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. משיב 2 - קשירת קשר לפשע, ניסיון לרכישה והחזקת נשק, ניסיון לנשיאה והובלת נשק. משיב 3 - קשירת קשר לפשע, ניסיון לרכישה והחזקת נשק, ניסיון לנשיאה והובלת נשק, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, חבלה בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד.

2. תמצית כתב האישום

א. האישום הראשון נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנו המשיבים 2, 3 ועוזי זוהר (להלן: "עוזי"), אל המשיב 1 וביקשו לקנות ממנו מטען חבלה, ובכך קשרו קשר, לבצע פשע, להחזיק ולסחור בנשק (להלן: "הקשר").

נטען, כי לצורך הקשר ולשם קידומו, במועד שאינו ידוע למאשימה, קיבל המשיב 1 לידי ו החזיק ב: 4 חלקי לבנות חבלה במשקל כולל של 1095 גרם, שמקורן בלפחות 2 לבנות חבלה שלמות, כאשר הן מאוגדות יחדיו בסרט דביק, למארז אחד; אמצעי ייזום הכוללים- נפץ חבלה נפיץ חשמלי, שמוליכיו אוגדו יחדיו באמצעות סרט דביק; מערכת הפעלה אלחוטית הכוללת, בין השאר, מקלט אליו מחוברת צומת

מוליכים ומשדר; מקור מתח- מצבר נטען V12 מסוג DAHUA. נטען, כי מדובר במרכיבים אשר חיבורם יחד יוצר מטען חבלה שבכווחו להתפוצץ.

בהמשך לאמור נטען, כי בתאריך 15/12/14 סמוך לשעה 01:00 הגיע המשיב 1 אל סמוך לכניסה המזרחית לפארק העירוני באשקלון (להלן: "הפארק"), כאשר הוא נוהג ברכב סובארו (להלן: "הרכב"), ונושא עמו את חלקי מטען החבלה. נטען, כי המשיב 1 החנה את הרכב סמוך לשער הכניסה לפארק, ירד מהרכב כאשר הוא נושא עמו את חלקי מטען החבלה, ניגש לצדו הימני של השביל המוביל אל הפארק והסתיר את חלקי המטען, בין השיחים בסמיכות אחד לשני, באופן שחלקי המטען נסתרים מעין אדם (להלן: "מקום המסתור").

נטען, כי בהמשך אותו יום, סמוך לשעה 12:15 הגיע המשיב אל הכניסה לפארק, כאשר הוא נוהג ברכב, במטרה לקחת את מטען החבלה, לצורך מסירתו למשיבים 2, 3 ולעוזי. באותה העת, היו עם המשיב 1 ברכב, בת זוגו מירב (להלן: "מירב") ובנו התינוק (להלן: "התינוק"). המשיב 1 חנה את הרכב סמוך לשער הכניסה לפארק, יצא מן הרכב ביחד עם מירב והתינוק. בעודם הולכים על השביל לתוך הפארק, ניגש המשיב 1 אל מקום המסתור, עמד מספר שניות במקום המסתור, תוך שהוא עושה עצמו מטיל את מימיו, ומתבונן במקום בו מונח מטען החבלה. לאחר מכן, חזר המשיב 1 לכיוונה של מירב, ושניהם המשיכו ללכת לתוך הפארק. בהמשך, בסמוך לשעה 13:00 חזרו המשיב 1 ומירב לרכב. לאחר שמירב והתינוק היו בתוך הרכב, המשיב 1 הוציא מתוך הרכב זוג כפפות (להלן: "הכפפות"), עטה את הכפפות על ידי, והלך פעם נוספת אל מקום המסתור. כשהגיע למקום המסתור, הסתכל המשיב 1 לצדדים, התקרב אל אחד השיחים התכופף והרים מתוך השיח, באמצעות ידו השמאלית את אחד מחלקי המטען. בעודו מחזיק את חלקי המטען, ניגש המשיב לשיח סמוך, התכופף פעם נוספת, והוציא מתוך השיח, את מטען החבלה באמצעות ידו הימנית. בשלב זה, ובעוד המשיב 1 החזיק בידיו את חלקי המטען, שוטרים שהיו בתצפית לעבר מקום המסתור, רצו לעבר המשיב 1, תוך שהם צועקים לעברו "משטרה עצור". המשיב השמיט מידיו את חלקי המטען ונעצר ע"י השוטרים.

ב. האישום השני בהמשך לאמור באישום הראשון, במסגרת פעילות משטרתית יזומה (להלן: "הפעילות המשטרתית"), במטרה לדמות את מטען החבלה שהיה אמור המשיב 1 להעביר למשיבים 2, 3 ועוזי, הוכן על ידי השוטרים, מטען חבלה "דמה" העשוי מלבנת חבלה מעוקרת (להלן: "מטען הדמה"). השוטרים הכניסו את מטען הדמה לתוך שקית ניילון, והניחו אותו מאחורי מושב הנהג ברכב הסובארו של המשיב 1. בהמשך, סמוך לשעה 16:35, נסעה השוטרת ענבר שוורץ (להלן: "השוטרת ענבר"), אל מתחם תחנת הדלק "פז" אשר בצומת "עד הלום", כאשר היא נוהגת ברכב הסובארו בו מונחת השקית עם מטען הדמה. השוטרת ענבר הגיעה למתחם "עד הלום", החנתה את הרכב בתוך המתחם והמתינה ברכב. במקביל, במסגרת הפעילות המשטרתית, שלח השוטרת שגב כהן (להלן: "השוטרת שגב"), באמצעות מכשיר הפלאפון של המשיב 1, מסרון, למכשיר הפלאפון של המשיב 2 ובו כתב "אני שולח לך את הכסף עם הבחורה באוטו שלי עד לצומת עד הלום עוד רבע שעה", באופן הנחזה להיות כמסרון אשר נשלח מהמשיב 1. נטען, כי המשיב 2 התקשר מיד לעוזי והודיע לו כי המשיב 1, מבקש להיפגש עמם. לאחר האמור, שלח המשיב 2 למכשיר הפלאפון של המשיב 1 מסרון, ובו כתב "עוזי". בעקבות האמור, שלח השוטרת שגב ממכשיר הפלאפון של המשיב 1 לעוזי מסרון ובו כתוב "הצ'ק"

מוכן בצומת עד הלום עם בחורה ברכב שלי". עוזי בתגובה שלח מסרון למכשיר הפלאפון של המשיב 1 "מה לבוא עכשיו", והשוטר שגב השיב לו: "כן". מיד לאחר מכן, התקשר עוזי למשיב 2. המשיב 2 הבהיר לעוזי כי אינו יכול לאסוף את "הכסף", וכי "אי אפשר לדחות את זה", וביקש ממנו ליצור קשר עם המשיב 3, ולהגיע למתחם "עד הלום" על מנת לאסוף את מטען החבלה.

נטען, כי סמוך לשעה 17:50, הגיע המשיב 2 למתחם "עד הלום", ברכב מסוג מזדה (להלן: "רכב המזדה"), כאשר ברכב נוהג אביחי וקנין ובמושב האחורי יושב בנו הקטין של המשיב 2. רכב המזדה נעצר בסמוך לרכב הסוברו, ובמקביל שוחחו המשיב 2 ועוזי בפלאפון. במהלך השיחה, אמר המשיב 2 לעוזי כי הוא רואה "אותה", בתגובה אמר עוזי למשיב 2 כי הוא "עוד דקה מגיע" והמשיב 2 אמר לעוזי כי הוא עוזב את המקום.

נטען, כי בסמוך לשעה 18:00 בעוד השוטרת ענבר ממתינה בתוך רכב הסוברו, הגיעו למקום, ברכב מסוג קאיה (להלן: "רכב הקאיה"), המשיב 3 ביחד עם עוזי, כאשר המשיב 3 נוהג ברכב. המשיב 3 ועוזי נסעו לתוך מתחם "עד הלום", ומיד לאחר מכן יצאו מתוך המתחם, ונכנסו לתוכו פעם נוספת. המשיב 3 עצר את רכב הקאיה, ויצא מהרכב וניגש לכיוון חנות YELLOW ערך סקירה בחנות ויצא חזרה לרכב הקאיה. לאחר מספר דקות, נסע המשיב 3 לכיוון רכב הסובארו, עצר את רכב הקאיה, בסמוך לחלקו האחורי של רכב הסובארו. נטען, כי עוזי יצא מתוך רכב הקאיה, ניגש לחלון הנהג של רכב הסובארו והזדהה בפני השוטרת ענבר בשמו. בתגובה, השוטרת ענבר אמרה לעוזי כי אדי אמר שיש משהו מאחורי כסא הנהג בשבילו. מיד לאחר מכן, פתח עוזי את דלת הנוסע שמאחורי הנהג של רכב הסובארו, נטל את השקית ובתוכה מטען הדמה, ועלה לרכב הקאיה עם השקית. עוזי והמשיב 3 החלו בנסיעה לכיוון היציאה מהמתחם, כאשר המשיב 3 נוהג ברכב.

ג. האישום השלישי נטען, כי בהמשך לאמור באישום השני, המשיב 3 ועוזי יצאו ממתחם "עד הלום" ונסעו ברכב הקאיה על כביש 4 לכיוון צפון ובהמשך על כביש המוביל אל הכניסה הדרומית לאשדוד. מדובר בכביש שהינו גשר עילי, חד סיטרי בעל שני נתיבים ושוליים צרים. במקביל, ביצעו השוטרים מיכאל אלבז (להלן: "השוטר מיכאל"), וליאור פלדמן (להלן: "השוטר פלדמן"), חסימה יזומה של הגשר, תוך שהם עוצרים את תנועת הרכבים, חובשים לראשם כובעי זיהוי משטריים ומסמנים בפנסים לרכבים לעצור. בנוסף, החנו השוטרים מיכאל וליאור את הרכב המשטרי בו הגיעו בתחילת הנתיב הימני של הגשר, באלכסון, כאשר אורות הרכב המשטרי דולקים ומהבהבים. בעקבות חסימת הכביש נוצרו שני טורים של מכוניות. כעבור מספר דקות, הגיע רכב הקאיה ונעמד בנתיב השמאלי בסוף טור המכוניות. מיד אחריו, הגיע רכב משטרי סמוי (להלן: "רכב הבילוש"). מרכב הבילוש יצאו השוטרים אברהם וויטלי, כאשר הם חבושים בכובעי זיהוי משטריים ובידיהם אלות, רצו לעבר שני צידי רכב הקאיה, וניסו לפתוח את דלת הרכב תוך שהם צועקים לעבר המשיב 3 ועוזי "משטרה...לעצור לפתוח את הדלת". המשיב 3 ועוזי התעלמו מקריאות השוטרים, והשוטר ויטלי ניפץ את שמש חלון הנהג, באמצעות האלה אשר החזיק בידו. נטען, כי בשלב זה בעוד השוטרים אברהם וויטלי עומדים בצמוד לשני צידי הרכב, לחץ המשיב 3 על דוושת הגז, והחל בנסיעה מהירה ופרועה, תוך שהוא סוטה סטייה חדה שמאלה, לעבר השוליים השמאליים. נטען, כי רכב הקאיה פגע באמצעות חלקו האחורי, ברגלו הימנית של השוטר ויטלי והעיף אותו הצידה. בנוסף פגע רכב הקאיה בידו הימנית של השוטר אברהם והאלה שהחזיק הועפה מידו. המשיב 3 המשיך לנסוע במהירות ברכב הקאיה, תוך שהוא נוסע על השוליים השמאליים, עולה על המדרכה, משפשף את מעקה הבטיחות ועוקף את טור המכוניות שעמדו

לפניו. בעקבות האמור, שלף השוטר אברהם את אקדחו האישי וביצע ירי לכיוון הגלגל האחורי של רכב הקאיה. כתוצאה מכך, התפוצץ הגלגל האחורי ברכב הקאיה, אך זה לא מנע מהרכב להמשיך ולנסוע במהירות על השוליים השמאליים עד אשר נחסמה דרכו. נטען, כי בשלב זה סטה המשיב 3 סטייה חדה ימינה והחל לפלס את דרכו בין הרכבים תוך שהוא פוגע בחוזקה ברכבים ודוחף אותם ממקומם, עולה על המדרכה ומשפשף את מעקה הבטיחות, פגע בחלקו האחורי ימני של הרכב המשטרתי, אשר כתוצאה מהמכה הועף הרכב המשטרתי מספר מטרים קדימה. המשיב 3 ועוזי המשיכו בנסיעה מהירה לתוך אשדוד, תוך שהם עוקפים בצורה חדה ומסוכנת אוטובוס, כאשר השוטרים נדב ורן דולקים אחריהם ברכב הבילוש. המשיב 3 ועוזי הגיעו לתחנת דלק "סונול", המשיב 3 עצר את הרכב והשניים החלו להימלט בריצה מהמקום, עד אשר המשיב 3 נעצר. עוזי לא אותר.

טיעוני באי כוח הצדדים

3. **ב"כ המבקשת** עתר להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם. נטען, כי התשתית הראייתית העומדת לחובת המשיבים מגוונת וכוללת, בין היתר: דוחות עוקבים (מיום 14/12/14, 15/12/14), מהם עולה כי המשיבים 1 ו-2 נפגשים יום לפני האירוע בשעה 21:28 סמוך למלון לאונרדו, לידו מתגוררת בת זוגו של המשיב 1. המשיב 1 נראה מחזיק בידו שקית בגון כהה, נוסע לכיוון שער הכניסה האחורי של הפארק באשקלון. בהגיעו לפארק, נראה המשיב 1 ניגש לתא המטען ופותח אותו. לאחר שהמשיב 1 עוזב את הפארק, מגיעים שוטרים למקום בו נצפה המשיב 1, הם מבצעים סריקה במהלכה נמצאים מספר פרטי אמל"ח מוסתרים בין השיחים בכמה מקומות שהם מרכיבים יחד מטען חבלה. לעניין זה הפנה ב"כ המבקשת לדוחות הפעולה של השוטרים ניסן יאחו (מיום 15/12/14) ומאור זאדה. השוטרים מבצעים תצפית על המקום, ובשעה 07:00 מגיעים השוטרים ויטלי אשורוב ואבי סמיה למקום אחרי שתודרכו ומתצפתים על המקום. בהמשך, בשעה 12:15 המשיב 1 מגיע למקום, ניגש למקום בו הניח את האמל"ח ערב לפניו, עושה עצמו מטיל את מימיו תוך שהוא מסתכל לכיוון מטען החבלה. לעניין זה הפנה ב"כ המבקשת לדוחות הפעולה של השוטרים וסרטון המתעד את המשיב 1 כאמור. בהמשך, סמוך לשעה 13:00 המשיב 1 ומירב- בת זוגו, חוזרים לכיוון רכבם, המשיב נצפה עוטה כפפות על ידיו, ניגש לעבר המטען, מתכופף ומרים חלק ממנו, אז קופצים עליו הבלשים ומבצעים את מעצרו. עוד נטען כי ישנן האזנות סתר המתעדות שיחות בין המשיבים מהן עולה הקשר ביניהם ובין מכירת מטען החבלה וקנייתו, וכן חוות דעת מומחה לעניין היות חלקי מטען החבלה בבחינת מטען חבלה, אשר מכיל חומר נפץ מרסק. עוד טען ב"כ המבקשת, כי מעשיו של המשיב- הטמנת המטען והגעה לאסוף אותו, עברו את שלב ההכנה, ועל כן יוחסה לו עבירה של ניסיון לסחר.

אשר לאישום השני, נטען כי בחומר החקירה ישנם, דוחות פעולה של שוטרים ודוחות עוקבים באשר לפעילות היזומה המשטרית אשר ביצעו השוטרים לאחר מעצרו של המשיב 1, לפיה נשלחו מסרונים ממכשיר הפלאפון של המשיב 1 ולאחר מכן הגעה של המשיבים 2 ו-3 לצומת "עד הלום" על מנת לאסוף את מטען החבלה (ב"כ המבקשת הפנה לדוח פעולה של השוטר שגב כהן). לעניין זה נטען, כי יש במסרונים שנשלחו בין מכשיר הפלאפון של המשיב 1 למכשיר הפלאפון של המשיב 2 כדי ללמד על קשירת הקשר, כאמור באישום הראשון. שכן, המסרונים שנשלחו בין המשיב 2 למכשיר הפלאפון של המשיב 1 (שבוצע ע"י קצין המשטרה באופן הנחזה

להיות כמסרון אשר נשלח מהמשיב 1), מלמדים לכאורה שהמשיב 2 הבין היטב את כוונת המשיב 1 והמסרונים לא היו זרים לו. עוד לעניין זה נטען, כי במכשירי הטלפון הנייד של המשיבים שנתפסו, שמורים מספרי הטלפון אחד של השני, לרבות כינויים שהם משתמשים בהם בהאזנות הסתר (לעניין זה הפנה ב"כ המבקשת למזכר של חנן אלמליח מיום 25/12/14).

בהמשך מגיעים המשיבים 2 ו-3 בשני רכבים נפרדים לתחנת הדלק בצומת "עד הלום", ולבסוף עוזי נוטל מהרכב בו ישבה השוטרת הסמויה ענבל, את מטען הדמה שהוכן על ידי השוטרים. לעניין זה הפנה ב"כ המבקשת לדוח הפעולה של השוטרת ענבל, דוחות הצפייה של השוטר אלכס אשר צפה במצלמות האבטחה של תחנת הדלק המתעדות את האירוע, ודוחות עיקוב.

אשר למיוחס למשיב 3 באישום השלישי, נטען כי התשתית הראייתית נשענת על דוח עיקוב מיום 15/12/14 שעה 18:26, דוחות פעולה של שוטרים (מלכה, אברהם סמיה, ליאור פלדמן ואשורוב), המתעדים את המרדף אחרי רכב הקאיה בו נהג המשיב 3 תוך שהוא בורח מהשוטרים, שחזור מצולם שערכו השוטרים. עוד הפנה ב"כ המבקשת לגרסאות המשיבים- המשיב 1 בחקירתו הראשונה שמר על זכות השתיקה. בחקירתו השנייה, טען שהגיע לפארק הלילה כי יש לו "מנהג קבוע להאכיל להקה של שועלים". בחקירתו השלישית, והרביעית שומר המשיב 1 על זכות השתיקה. המשיב 2- הכחיש את המיוחס לו ושמר על זכות השתיקה. המשיב 3- בחקירתו הראשונה שמר על זכות השתיקה. בחקירתו השנייה, מסר כי הגיע לתחנת הדלק בהדרכתו של עוזי, וכי בזמן שעוזי ירד מהרכב, הוא נשאר ברכב ולא יצא ממנו. עוד אישר את אירוע המרדף ושפגע ברכבים אחרים. אם כי לגרסתו לאחר שהשוטרים ניפצו את שמש הרכב, הוא נבהל וחשש לחייו ולכן נמלט. אשר לעילת המעצר נטען, כי לחובת המשיבים קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים בשים לב לאופי העבירות ונסיבות ביצועם לכאורה. עוד נטען, כי שינוי יסוד סביר לחשש כי שחרור המשיבים יוביל לשיבוש הליכי משפט ולהתחמקות מן הדין, לאור התנהגותם בעת המעצר. עוד נטען, כי עברם הפלילי של המשיבים מעצים את רמת המסוכנות הנשקפת מהם: למשיב 1- שלוש הרשעות קודמות בעבירות של גניבת תשתיות, קשירת קשר לביצוע פשע, קשירת קשר לעוון, מתן אמצעים לביצוע פשע. משיב 2- לחובתו תשע הרשעות קודמות בעבירות אלימות, עבירות כנגד פקודת הסמים, השמדת ראיות, שיבוש הליכי משפט, הסגת גבול פלילית, הפרת הוראה חוקית, תקיפת שוטר במילוי תפקידו. משיב 3- לחובתו חמש עשרה הרשעות קודמות בעבירות של סחיטה באיומים, אלימות, נשר, שיבוש מהלכי משפט, רכוש ועוד. כמו כן, לחובתו מאסר מותנה בר בפעלה בן 9 חודשים.

4. **ב"כ המשיב 1-** טען כי לא קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב 1, ועתר להורות על שחרורו של המשיב 1 בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט. אשר לעבירת קשירת הקשר נטען, כי אין בחומר החקירה ראיות לאותו קשר לכאורה. אכן, ישנן שיחות שנקלטו בהאזנות סתר בין המשיבים, אולם מאותן שיחות לא ניתן ללמוד דבר ביחס לקשירת קשר או למטען. המשיב 1 בגרסתו במשטרה הסביר כי בשיחות עם אדם אחר בשם ננו, הם שוחחו על אוכף, ונורות ירוקות בהקשר לסוסים השייכים לו. אשר לעבירות נשק המיוחסות למשיב נטען, **ראשית**, כי ישנן סתירות בדוחות העוקבים, ביחס לתכולת השקית שלישטת המאשימה הכילה את המטען. עוד לעניין זה נטען, כי אין בחומר החקירה ראיות כי המשיב הוביל נשק, אלא זו סקנה מרחיקת לכת של המבקשת. **שנית**, נטען, כי המקום בו נמצא המטען הינו פארק פתוח שלכל אדם גישה אליו. מדוחות העיקוב בהתייחס ללילה הקודם למעצר, עולה שהמשטרה עקבה אחרי המשיב בשעה 01:00 לפנות בוקר, כאשר הוא נכנס לפארק ואז היה ניתוק של קשר עין.

כך שלא ניתן להסיק שהמשיב היה באותו מקום בו נמצא המטען. בנוסף, לא נלקחו טביעות נעליים מאותו אזור אשר יכול והיה לקשור את המשיב לאותו המקום. בסריקה שערכה המשטרה במשך 28 דקות נמצאו כל מיני פריטים לא מוסלקים, אביזרים זרוקים בשטח- נטען כי לא ניתן לייחסם למשיב 1. **שלישית**, נטען כי בניגוד לעובדה 12 לאישום הראשון, הרי שהמשיב 1 לא הוציא בידו את המטען, אלא הוא הרים לכאורה את המצבר שאינו מכיל חומר נפץ, בעוד המטען נתפס כמה מטרים ממנו. כמו כן, במצלמות המתעדות את האירוע לא נראה המשיב נוגע במטען או מסתכל לכיוונו. **רביעית**, נטען, כי לא ניתן לייחס למשיב עבירה של ניסיון לסחר, שכן הסחר באותו מטען "דמה" בוצע על ידי המשטרה מבלי שיש למשיב כל חלק במעשה, בעת שהוא עצור. **חמישית**, נטען, כי אין שום ראיה פורנזית הקושרת את המשיב למטען. עוד עמד הסנגור על כך שהמשיב מסר גרסה לגבי הגעתו לפארק בלילה- על מנת להאכיל להקת שועלים. נטען, כי גם אם גרסתו נשמעת, על פניה מופרכת, הרי שזוהי גרסתו. **ב"כ המשיב 2**- טען כי לא קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב ולמצער ישנה חולשה בראיות המצדיקה בחינת חלופת מעצר. **ב"כ המשיב 1** לא חלק שישנה היכרות מוקדמת בין המשיבים 1 ו-2. עם זאת, נטען, כי התשתית הראייתית נשענת על ראיות נסיבתיות, והראיה המרכזית הינה האזנות הסתר- כאשר ישנן שלוש עמדות רלוונטיות של האזנות סתר- של המשיבים 1 ו-2 ועוזי זוהר. נטען, כי הפרשנות של המדינה שלמעשה מדובר במטען, אין לה כל עיגון בחומר החקירה. להיפך, המשיב מסר בחקירתו (מיום 22/12/14 ש' 7), כי הוא היה אמור לקבל סכום כסף גדול, ועל כן המילה כסף הנשמעת בשיחות- עניינה כסף ולא מטען כטענת המבקשת. לעניין זה הפנה **ב"כ המשיב 1** לשיחה 1290 שעה 18:02 (מסרון ששולח המשיב 2 למשיב 1- "אני פה. זה כל הסכום או מה שביקשתי"). לגישת הסנגור, לא ניתן ללמוד ממשפט זה שעסקין במטען, ולמעשה מדובר בספקולציה של המאשימה. עוד נטען, כי בשעה 16:37 (שיחה 2368), עוזי הוא שמתקשר למשיב 2 ששואל אותו אם יש מצב שהוא יראה את "פרנויה" (הכינוי של המשיב 1). ועוזי אומר לו שיחביא את הכסף של ניר. מנגד, המשיב 2 לא מסר לעוזי שהמשיב 1 שלח לו מסרון אודות כסף. כך שאם לא היה מדובר בכסף, כיצד ידע עוזי שלא קיבל שום עדכון לפני כן מהמשיב 1 או 2, שמדובר בכסף? עוד נטען, כי בהמשך, כמתואר בכתב האישום, המשיב 2 שולח מסרון למשיב 1 עם המילה "עוזי" והשוטר שולח לו הודעה בשעה 16:46 (הנחזה להיות מהמשיב 1) שהשיק מוכן בצומת "עד הלום" עם בחורה ברכב שלו. עם זאת, המשיב 2 לא יוצר קשר עם מי מהמשיבים או עוזי בנוגע למטען, לאחר שלכאורה ממתין בצומת "עד הלום". יתרה מכך, ישנה שיחת ועידה בין עוזי, משיב 2 ואדם בשם יוסי, שיחה שאורכת כ- 7 דקות במהלכה עוזי נשמע מתבדח עם המשיב 2. נטען, כי אילו היה מדובר במטען, לא סביר שבמשך שעה ורבע הם יתעלמו מהמטען שממתין להם. עוד נטען, כי בשיחה 2404 (שעה 18:07), המשיב 2 מתקשר לעוזי ושואל אותו אם הוא יכול לצאת מהמקום כי הוא צריך להפקיד כסף לבנק לאביחי אשר נהג ברכב המאזדה. אותו אביחי אינו עד תביעה, אך נחקר ומסר כי הוא מיהר להפקיד כסף ומיד לאחר מכן הפקיד 5,600 ₪ במזומן. אם זאת, גרסתו לא נבדקה.

באת כוח המשיב 3- טענה להעדר קיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום הראשון והשני. ביחס לאישום השלישי הסכימה באת כוח המשיב 3 לקיומן של ראיות לכאורה, אולם לגישתה עסקין בטעות במצב דברים. אשר לאישום הראשון נטען, כי עסקין במסכת ראיות נסיבתיות אשר צירופן יחד לא מגבש ולו פוטנציאל ראייתי לחובת המשיב. נטען, כי אין בחומר החקירה ראיות לקשירת קשר, כאשר אף המדינה לא יודעת מתי נקשר אותו קשר. עסקין בתזה פרי דמיונה של המבקשת. נטען, כי

הראיות העומדות לחובת המשיב 3 באישום זה, הינן שני דוחות עיקוב מיום 13/12/14 המנסים לקשר בין המשיב ואותו אחר בשם "עוזי זוהר" לשאר המשיבים, שכן על פי הדוח הם נצפו יחד. עם זאת, תוכן השיחה והמפגש אינו ידוע למבקשת. עוד נטען, כי אין בחומר החקירה כל האזנת סתר או מחקרי תקשורת המעידים על קשירת קשר בין המשיב 3 למשיבים האחרים. עוד לעניין זה נטען, כי בפלאפון הנייד של המשיב 1 כלל אין את המספר טלפון הנייד של המשיב 3. עוד נטען, כי כך הם פני הדברים גם ביחס לאישום השני. המשיב מאשר כי הוא נהג ברכב, אולם אין כל בדל של ראיה שהמשיב ניסה להחזיק נשק ולהובילו. חומר החקירה לא מעלה כל אינדיקציה לידיעה של המשיב 3 אודות מטרת הנסיעה, עליה המשיב מפרט בהודעתו מיום 22/12/14 שורות 6-15 להודעה. עוד נטען, כי חוסר המודעות של המשיב 3 נלמדת לא רק מגרסתו, אלא גם נתמכת בהאזנת סתר מס' 2375 מיום 15/12/14 שעה 16:45 שיחה בין המשיב 2 לאותו עוזי זוהר. בשיחה נשמע המשיב 2 אומר באופן ספונטני לעוזי- לדבר עם "הספר" (הכינוי של המשיב 3 לשיטת המבקשת). לגישת הסנגורית, יש באמירה ספונטנית זו כדי ללמד על כך שגרסת המשיב לפיה עשה טובה גרידא לחבר- לתת לו טרמפ, היא אמת וכי המשיב 3 לא ידע מה מטרת הנסיעה. עוד נטען, כי המשיב 3 אינו חלק ממעגל התקשורת, בין השוטרת הסמויה ענבל שורץ, לבין עוזי. למשיב 3 לא היה שליטה או ידיעה אודות השיחה בין עוזי לשוטרת או לפעולתו של עוזי כמתואר בעובדות כתב האישום. כך הם פני הדברים ביחס לידיעתו לכאורה אודות תכולת השקית. נטען, כי אין בחומר החקירה כל ראיה שהמשיב 3 ידע מה תכולת השקית. כמו כן, לא נמצא ע"ג השקית כל ממצא פורנזי הקושר את המשיב 3 לשקית. דבר המלמד שהוא לא פתח את השקית ולא היה מודע לתכולתה. נטען, כי טענות המבקשת בעניין מודעותו של המשיב 3, הינן בגדר ספקולציות בלבד. עוד נטען, כי אותו עוזי זוהר לא נחקר במשטרה ולפיכך שינו חוסר ראיית המחייב את ההנחה, כי אם היה מן הנמצא, היה מחזק את גרסת המשיב 3 (לעניין זה הפנתה באת כוח המשיב 3 לת"פ (י"ם) 263/99 מ"י נ' אדיר ביטון)

אשר לאישום השלישי נטען, כי יש טעות במצב דברים, כאשר הפריקה של השוטרים מרכב הבילוש אשר זוהר באמצעות שני כובעים בלבד, ההגעה אל רכב הקאיה תוך ניפוץ שמשת החלון תוך שניות, והמחסום שנטען שהוקם- שלא ניתן היה לזהותו, שכן התבסס על שתי ניידות סמויות ללא סממני משטרה כאלו או אחרים, כעולה מהודעות השוטרים עצמם, נעשו בצורה חסרת אחריות, שכלל הנסיבות הביאו אותו לחשוש לחייו, כאשר ברקע לכך שבאותו חודש נובמבר הוא הוזהר על ידי המשטרה שיש חשש לחייו.

עוד טענה באת כוח המשיב, כי בשתיקת המשיב בחקירתו מיום 15/12/14 אינה יכולה למלא את החסר שבראיות המבקשת, ובמכלול הנסיבות עתרה להורות על שחרורו של המשיב 3 בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט.

המסגרת הנורמטיבית

5. הלכה היא כי בדיון בשאלת מעצר נאשם עד תום ההליכים נגדו, נדרש בית המשפט לבחון קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו. רמת ההוכחה הנדרשת בהקשר זה אינה זו הנהוגה במשפט הפלילי - היינו: מעל לכל ספק סביר, אלא די בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה. על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שעיבודן של הראיות במהלך

המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות ומבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של יום להרשעת הנאשם (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל). במלים אחרות, על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שמחומר החקירה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם. בשלב בחינת הראיות לכאורה אין בית המשפט נדרש לבחון את מהימנות עדים או את משקלן של העדויות, אלא אם כן מדובר בפירוכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל). אם הבחינה הלכאורית מגלה ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, כך שלא קיים סיכוי סביר כי ניתן יהיה להתבסס על החומר הראייתי לצורך הרשעת הנאשם - לא יעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו (בש"פ 635/13 מגדיש נ' מדינת ישראל; בש"פ 6742/11 אלמכאווי נ' מדינת ישראל). לעומת זאת, אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא כזה, שההרשעה או הזיכוי הם פועל יוצא של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי ייתן בהם, כי אז קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה (הלכת זאדה).

אשר לראיות נסיבתיות, בבש"פ 3885/10 שם טוב דרי נ' מדינת ישראל, נקבע: "אין מחלוקת שכלל הראיות העומדות כנגד העורר הינן ראיות נסיבתיות. עם זאת, עובדה זאת כשלעצמה איננה מונעת את האפשרות שראיות נסיבתיות אלו יוכלו בסופו של הליך להוביל להרשעת העורר (ראה והשווה בש"פ 4115/09 מלכה נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 21.6.2009)). בפסיקתו של בית משפט זה נקבע בעבר כי במצב בו קיימות ראיות נסיבתיות יש להסתכל על מכלול הראיות ולבחון את משקלן של הראיות לאחר הרכבתן יחד (בש"פ 8208/04 חסיד נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 21.9.2004)). על כן בשלב מקדמי זה של ההליך, יש לבדוק האם קיימת תשתית ראייתית המציגה את מכלול הראיות אשר מעלה חשד משמעותי כלפי העורר, שאינו מוסבר באופן תמים, בעוד שטיבן ומשקלן של הראיות יבחנו לעומקם במסגרת ההליך העיקרי. לפיכך, תחילה אסקור את הממצאים העובדתיים המרכזיים אשר ניתן להשתית על הראיות הנסיבתיות, ולאחר מכן אבחן האם ממצאים אלו מובילים למסקנה שכנגד העורר אכן עומדת תשתית ראייתית לכאורית בעבירות המיוחסות לו (ראה והשווה ע"פ 6167/99 שלוש נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(3) 577 (2003))."

"לסיום יודגש, שבהליך המקדמי אין צורך שתקום מסקנה מרשיעה אחת ויחידה מתוך הראיות הנסיבתיות, אלא רק פוטנציאל להשגת אותה הרשעה אחת ויחידה, וזאת מבלי להכריע במשקלן ובמהימנותן של הראיות (בש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' קנילסקי (לא פורסמה, 17.2.1999)). בעשותו כך בית המשפט איננו כבול לבחון את הראיות בכללותן על פי מבחנים ראייתיים חלוטים ונוקשים אלא על פי אמות מידה של הסתברות, הגיון ושכל ישר (בש"פ 5848/09 דיבה נ' מדינת ישראל (לא התפרסמה, 9.9.2009))."

אשר לעבירת קשירת הקשר, הרי שהיא מורכבת משני ראשים: האחד - "התקשרות" בין שניים או יותר לשם השגת מטרה מסוימת; השני - היותה של אותה מטרה "בלתי כשרה". הלכה פסוקה היא, כי לשם הוכחת ביצועה של עבירת קשירת קשר, די להצביע על רצון משותף לבצע עבירה מסוג מסוים, ואין נדרשת כוונה לבצע עבירה קונקרטית, במועד זה או אחר (ע"פ 330/85 דוד דוד נ' מדינת ישראל; וע"פ 5927/11 הררי נ' מדינת ישראל). בהקשר זה אף הודגש בפסיקה, שאין צורך להוכיח, לשם התגבשותו של הקשר הפלילי, כי הוסכם על פרטי הביצוע של המעשה הפלילי ועל תוכנית קונקרטית וספציפית (ע"פ 6467/12 ג'יהאד אטון נ' מדינת ישראל;

וע"פ 1272/13 אברהים אכתילאת נ' מדינת ישראל). עבירת קשירת הקשר משתכללת מרגע ההסכמה בין הצדדים לפעול להשגת המטרה הבלתי כשרה, אף אם טרם נעשה דבר כדי לקדם מטרה זו (ע"פ 11068/08 מדינת ישראל נ' אמיר סנקר). עם זאת, הלכה היא כי אין להרשיע אדם בקשירת קשר, כאשר מדובר בהתקשרות למראית עין בלבד ללא כל כוונה פלילית (ע"פ 171/77 בוכמן נ' מדינת ישראל).

דין והכרעה

6. אשר **לאישום הראשון** (המיוחס לכלל המשיבים), התשתית הראייתית נשענת על מספר אדנים:

א. דוחות פעולה של השוטרים אשר תצפתו על המקום בו הוטמנו חלקי המטען: דוח פעולה של השוטרים ניסן יאסו- בתאריך 14/12/14 ביצע יחד עם השוטרים נאור סריקה וחיפוש בפארק הלאומי באשקלון, לאחר שהתקבל דיווח שהמשיב **1** נצפה נכנס לפארק עם רכבו מסוג סוברו 4B, הולך לכיוון "סליק" וכעבור דקה או שתיים יוצא משם. במהלך הסריקה בשעה **01:28** איתר את הסליק בו היו פריטים החשודים כאמל"ח- "**פריט בגודל 30 על 20 לערך "מלופף" בנייר דבק חבלה בצבע כסף ובו מבצבצים חוטים שחורים כלפי פנים ושני חוטים נוספים גלויים בחוץ, וכן שנאי או מטען שחור כאשר הפריטים הנ"ל היו תחת עשבייה במקום, בסמוך אליהם בטווח של כ- 3 מטרים נמצא חיבור ההפעלה/מתג ההפעלה כאשר החוטים גלויים וכן שלט בצבע שחור הדומה לשלט רכב...אני והשוטר נאור התמקמנו בסמיכות לפריטים עד שעות הבוקר תוך שמרנו על קשר עין רציף. הבלשים אבי וויטלי החליפו אותנו לאחר שראו את הפריטים שהיו במקום". יצוין, כי בדו"ח הבהרה של השוטרים יאסו (מיום 22/12/14), ציין כי בעת הסריקה עם השוטרים נאור, כאשר הגיעו למקום שם היו מונחים הפריטים בתוך עשבייה, לא היו דברים נוספים כגון אוכל, אשפה, בעלי חיים או עקבות של בעלי חיים.**

דוח פעולה של השוטרים אבי סמיה- תצפת על המקום בו הוטמנו חלקי המטען במרחק של 20-30 מטרים. זיהה את המשיב **1** ניגש לכיוון המקום בו הוטמנו החלקים, עמד מספר שניות במקום ועשה תנועה כאילו הוא מטיל את מימיו. המשיב **1** הסתכל לכיוון המקום בו מונח המטען והחוטים וחזר לכיוונה של מירב. השניים המשיכו בהליכה על השביל. בשעה 12:45 לערך התקבל דיווח שהמשיב **1** עושה דרכו חזרה לכיוון המקום. המשיב **1** ומירב נראו יורדים בשביל האספלט לכיוון רכב הסובארו, ואז אבד עמו קשר עין. לאחר מספר שניות הבחין במשיב **1** כשהוא עולה בשביל "**במהלך הליכתו הבחנתי כי הוא חובש לידיו כפפות בצבע שחור ואדום ומתחיל הליכה על החול...למקום בו נמצא המטען וחוטי החשמל...לאחר מספר שניות כשאני בקשר עין רצוף...אדי (המשיב 1) מתסכל לצדדים ומתכופף ומרים מהאדמה חוטי חשמל בצבע שחור ואדום בידו השמאלית ואז בשתי ידיו מקפל את החוטים מתכופף פעם נוספת מרים דבר מה בצבע שחור (נראה כבטרייה שחורה) תופס את החוטים והבטרייה ביד אחת (יד שמאל) וממשיך להסתכל לכיוון השיח במקום כלפי האדמה. לאחר מספר שניות הבחנתי באדי כאשר הוא מתכופף פעם נוספת ומוציא מהשיח את המטען בידו הימנית. ברגע זה דיווחתי לכוחות במקום ויצאתי ביחד עם השוטרים ויטלי בריצה כלפי החשוד תוך שאני צועק "משטרה עצור משטרה עצור"...אדי השמיט את החוטים הבטרייה והמטען מידו והשוטרים ויטלי אווז בו וצועק לו "שכב"...אדי שכב על החול...ידיו מאוגרפות...ויטלי מנסה למשוך את ידו השמאלית וצועק לו אל תתנגד...נתתי מספר אגרופים לכתפיו של אדי על מנת שישחרר את ידיו". לעניין זה ראה גם דוח פעולה של השוטרים ויטלי אשורוב (מיום 15/12/14)- השוטרים**

תצפת על המקום יחד עם השוטר אבי סמיה. וכן דוח פעולה של השוטר נדב יוסף (מיום 15/12/14).

ב. דוחות עיקוב: דוח עיקוב 14-0587-058 מיום 14/12/14-15/12/14 (נדון העיקוב- עוזי זוהר). ממנו עולה כי ביום 14/12/14 בשעה 21:28 נפגש המשיב 1 עם אדם בשם שי עשוש, המשיב 2 ושני אנשים נוספים שלא זוהו. בין השעות בהמשך נפגש המשיב 1 עם אדם בשם שי עשוש, המשיב 2 ושני אנשים נוספים שלא זוהו. בין השעות 23:36-00:20 המשיב 1 נסע ועצר בחנייה מול מלון לאונרדו, נכנס לכיוון הבית (שירת הים) "כשבדו שקית בגון כהה נראית ללא תכולה (קלה)"...שעה 00:53 אדי יצא מכיוון הבית כשבדו שקית בגון כהה נראית עם תכולה (כבדה) מיד עלה לרכב הסובארו נסע ועצר בסמוך לשער כניסה לחלקו האחורי של הפארק הלאומי אשקלון. ניגש לתא המטען פתח אותו.... שעה 01:00 אדי נראה מגיע מכיוון חלקו הקדמי שמאלי של שער הכניסה לפארק, עלה לרכב הסובארו...עצר סמוך לעסק "קוויק סטופ"...ירד מהרכב ופגש את שי עשוש..."

דוח עיקוב מיום 15/12/14 (נדון העיקוב- המשיב 1) החל מהשעה 06:20 ועד השעה 13:00 עת נעצר המשיב 1. יצוין, כי בדוח העיקוב זה לא תועדו מעשיו של המשיב בסמוך למקום הימצאות הפריטים.

ג. סרטון + דוח צפייה סרטון המתעד את המשיב 1 מגיע למקום בו הוסלקו חלקי המטען (מיום 15/12/14): 12:17:07 אדי מכלוף (המשיב 1)...מתקרב לאחד השיחים, נעמד בתנועה שכאילו עומד להטיל את מימיו אך לא עושה זאת. 12:17:18 אדי נראה עוזב את המקום. 12:58 אדי לבוש כפפות על ידיו בצבע אדום, נראה מתקרב לשיח, מתכופף ומתעסק בדבר מה בתוך השיח. 12:58:59 אדי ניגש לשיח צמוד אחד, מתעסק בדבר מה בשיח כשהחפץ נראה עדין בידו השמאלית. 12:59:04 אדי נראה חוזר לכיוון השיח. נעצר על ידי צוות בילוש כשהחפץ עדין בידו השמאלית. (ראה גם זכ"ד של השוטר אבי זגורי מיום 15/12/14 שעה 14:20)

ד. האזנות סתר- ראה שיחה 2406, 2407, 2409, 2410.

ה. חוות דעת מעבדת חבלה (מיום 21/12/14) לפיו חיבור הרכיבים שנתפסו יוצר מטען חבלה שבכוחו להמית אדם בעת התפוצצותו.

ו. מזכר של השוטר משה קליין מיום 15/12/14, לפיו במהלך השיחה בין המשיב 1 לנתנאל אברג'יל (ננו), הנ"ל דיברו בקודים תוך שננו שואל את המשיב "איזה אוכף הוא עם B4...הארכובות הירוקות...נקודות ירוקות". המטען שנתפס מורכב מארבע אצבעות חבלה, מערכת ההפעלה הינה ירוקה וישנן נקודות ירוקות על גבי מערכת ההפעלה."

ז. האישום השני (המיוחס למשיבים 2 ו-3)

א. דוח פעולה של הקצין שגב כהן (מיום 15/12/14), המתאר את תכתובת הודעות הטקסט בינו (מהטלפון הנייד של המשיב 1) לבין המשיב 2 ועוזי זוהר במסגרת פעילות משטרתית יזומה לאחר מעצרו

של המשיב 1 (ביום 15/12/14 בשעה 16:35): "אני שולח לך את הכסף אם בחורה באוטו שלי לצומת עד אלום עוד רבע שעה". **המשיב 2** - "עוזי". בשעה 16:46 שלח הודעה מהטלפון הנייד של המשיב 1 לטלפון הנייד של עוזי זוהר: "הצק מוכן בצומת עד הלום עם בחורה ברכב שלי". עוזי: "מה לבוא עכשיו?" שוטר: "כן". עוזי (שעה 16:58): "כמה דקות אני יוצא". שוטר (לטלפון של עוזי בשעה 17:12): "הבחורה רוצה ללכת". עוזי: "אני מחכה שיאספו אותי כמה דקות אחי". שוטר (לטלפון של עוזי בשעה 17:42): "יותר מידי זמן". עוזי: "אני יוצא עכשיו". **המשיב 2** (לפלאפון של המשיב 1 בשעה 18:00): "איפן". שוטר: "ילו". **המשיב 2**: "אני פו זה כל הסכום או מה שביקשתי". **המשיב 2**: חמש דקות שם". שוטר (לטלפון של המשיב 2): "מה שסגרנו". **המשיב 2**: "בול חמש דקות". עוזי זוהר (לטלפון של המשיב 1 שעה 18:17): "איפה". שוטר (לטלפון של עוזי זוהר): "ילו". עוזי זוהר: "אני פה בקאי". שוטר: "היא בסובארו שלי בי4".

ב. דוח פעולה של השוטרת ענבל שוורץ (מיום 15/12/14), ממנו עולה, כי בעקבות פעילות משטרתית יזומה, השוטר שגב כהן שלח הודעת טקסט מהטלפון הנייד של המשיב 1 לטלפון הנייד של המשיב 2 ובה כתב לו שהם יפגשו בתחנת הדלק "פז" בצומת "עד הלום". בהמשך לכך, הונח על ידי הקמ"ן בועז זגדון מטען דמה בתוך שקית לבנה בתוך רכב הסובארו (ראה לעניין זה גם דוח פעולה של קמ"ן בועז זגדון מיום 15/12/14), והיא נסעה עם הרכב לנקודת המפגש בתחנת הדלק. בשעה 17:50 הגיע רכב מסוג מאזדה 6 שחור בשימוש של עוזי זוהר וברכב היו **המשיב 2** בליווי בחור נוסף שלא זיהתה. הם המתינו בחניית תחנת הדלק ולאחר מספר דקות עזבו את המקום. בשעה 18:00 לערך נכנס למתחם תחנת הדלק רכב מסוג "קאיה" בשימוש של אביחי וקנין ועצר סמוך למשאבות הדלק. מהרכב ירד **המשיב 3**, מצד הנהג, נכנס לחנות yellow שבתחנת הדלק ואז עלה חזרה לרכב הקאיה. הרכב החל בנסיעה ונעצר בחלק האחורי של רכב הסובארו בו ישבה. עוזי זוהר ניגש לעבר הרכב והזדהה בשם עוזי. לאחר שנאמר לו על ידי השוטרת כי "יש משהו מאחורי הכסא בו אני יושבת שעליו לקחת לפי מה שאמר אדי", ועוזי פתח את דלת המושב האחורי ונטל את השקית הלבנה שהכילה את מטען הדמה. עוזי עלה חזרה לרכב הקאיה והם עזבו את המקום. עוד ערכה השוטרת ענבר דוח צפייה במצלמות האבטחה של תחנת דלק "פז" - "עד הלום", המתאר את כניסת רכב המאזדה לעבר תחנת הדלק, כאשר רכב המאזדה נכנס לתחנת הדלק בשעה 17:53 ויצא מהתחנה בשעה 18:07, מבלי שאף אחד מיושבי הרכב ירד מהרכב.

ג. דוח תמלול דיסק אודיו המתעד את המפגש בין השוטרת ענבר שוורץ לעוזי זוהר - במהלכו עוזי זוהר מזדהה בשם "עוזי" ונוטל את החבילה בה היה מטען הדמה מרכב הסובארו של המשיב 1.

ד. דוח עיקוב מס' 14-0584-428 מיום 15/12/14 בין השעות 14:05-18:26 במהלכו מתואר מסלול נסיעת רכב המזדה בו נסעו המשיב 2 ואביחי וקנין, ורכב הקאיה בו נסעו המשיב 3 ועוזי זוהר.

ה. דוח צפייה מצלמות תחנת דלק "פז עד הלום" מאת רס"מ אלכס גור לב, ממנו עולה, כי בשעה 18:19 נצפה רכב הקאיה נכנס למתחם תחנת הדלק, ויוצא מהמתחם. בשעה 18:20 נכנס שוב הרכב למתחם

וחנה באזור מכלי הגז. המשיב 3 יורד מהרכב והולך לכיוון חנות "ילו", נכנס לחנות עומד בפתח ולאחר מספר שניות חוזר חזרה לרכב, עולה לרכב מצד הנהג. בשעה 18:24 נצפה הרכב יוצא ממתחם תחנת הדלק.

1. האזנות סתר ומחקרי תקשורת- ראה שיחה 1933 (שיחה בין עוזי למשיב 2 מיום 13/12/14 במסגרתה המשיב 2 מעדכן שיצא מ"פרנויה" (המשיב 1) "הכל טוב ומוחר יהיה בסדר"). שיחה 3074 (שיחה מיום 14/12/14 בין המשיב 1 למשיב 2- כאשר המשיב 1 שואל את המשיב 2 אם הוא כבר יצא, משיב לו המשיב 2: "עוד לא אני עם הטרקטורון, לא מצליח להכניס אותו לאוטו אחי" בהמשך המשיב 1 מכווין את המשיב 2 לכיוון המלון ואומר לו שהוא שם). שיחה 3077 (שיחה מיום 14/12/14 שעה 20:21, בין המשיב 2 לאדם בשם יוסי- המשיב 2: "בסדר הוא אומר לי אונדריי הכל טוב אני אהיה אצלך בסביבות אחת עשרה וחצי שתיים עשרה בלילה...אני, אם הוא אמר לי הכל טוב אז הוא אמר לי הכל טוב. אבל אני עכשיו נוסע גם לאדי (המשיב 1) רגע...הבנת, אני עכשיו נוסע לאדי לעשר דקות רבע שעה אני אצלו. יוסי- "זה לא יכול להתקדם שם בלי זה?" המשיב 2- "אי אפשר, איך יתקדם כפרה עלייך? זה הבעל בית אחי אתה לא יכול...אם זה מתעכב עד עכשיו אז יש לזה סיבה אל..כל יום אני פה אני פה אחי זה לא...לא קל אחי לסדר את העֶבֶב הזה... מחר בעזרת ה' יהיה בסדר"). שיחה 3080 (בין המשיב 2 לאדם בשם שי מיום 14/12/15 שעה 21:02- במהלכה המשיב 2 מעדכן את שי כי הוא פוגש את פראנויה (המשיב 1) רגע ובהמשך אומר לו המשיב 2 שהצליח להכניס למאזנה טרקטורון אחד ומחר יקח את השני ושואל אותו אם יהיה בסדר). שיחה 2214 (בין המשיב 2 לעוזי מיום 14/12/14 שעה 21:11- המשיב 2 מעדכן את עוזי כי הוא מחכה לשי שיבוא לפגוש אותו וכי הוא נפגש עם פרנויה (המשיב 1) גם. עוזי שואל את המשיב 2- "נראה לך שבסדר, זהו?" המשיב 2- "אני מקווה כפרה, לא יכול להגיד לך בלי זה...רגע אני אגיד לך...אני כבר לא יודע". עוזי- "תראה תראה גם פרנויה אולי יכול לעזור לך בזה? המשיב 2- "דיברתי עם פרנויה עכשיו. פרנויה אומר לי אונדריי אין תו ואין זה. אם כן, אני נותן לך מילה. אני אם עכשיו שי אמר לך משהו לא בסדר, מחר, אני נותן לך מילה יתהפך העולם יש לך. תבוא אני יהיה לך. אמרתי לו אני צריך את זה דחוף כבר לא נעים..."). שיחה 3181 (מיום 15/12/14 שעה 12:34 בין המשיב 2 לאדם בשם יוסי, במהלכה יוסי אומר למשיב 2 כי אתמול לא הסתדר ושואל אותו אם היום זה יסתדר להם מאה אחוז. המשיב 2 עונה לו כי הכל בסדר והוא נפגש עם ה... (לא ברור), והכל יסתדר היום...בהמשך המשיב 2 אומר ליוסי כי ה"כלבת" הזהירו את עוזי וכי הוא מפחד. עוד שואל יוסי את המשיב 2 מה עם הטרקטורון של הילד, והמשיב 2 עונה לו כי "בארבע וחצי אנחנו הולכים לשמה סגרתי...קבעתי איתו שמה באיזה חנות... וכי הוא לוקח איתו את הילאי כדי שיוכל להתאים לו את זה (את הטרקטורון) בדיוק. עוד יוסי אומר למשיב 2 "יש את הלחץ הזה עליכם כאילו עם הכלבים"... המשיב 2- "וואלה טוב כפרה...הוא לי דואג לי היום יוסי וודאי?" משיב לו יוסי "כן אני יסדר לך היום אחי פשוט היה לי איזה צ'ק גדול אתמול ויש לי היום עוד קצת אני יסיים ואני ייתן לך"). שיחה 3206 (מיום 15/12/14 שעה 14:27, בין המשיב 2 לאחר בשם יוסי, במהלכה כאשר יוסי שואל את המשיב 2 "מה עם הטרקטורון?" עונה לו המשיב 2: "וואלה הנה בארבע וחצי קבעתי איתו באר...כי הכל הסתדר, הכל פיקס...אתמול עוד עשה לי טלפון אמר לי תבוא תיקח את הכסף הכל בסדר...כשאני נוסע לקחת את הטרקטורון אחי הוא ביא לי כסף כן"). שיחה 3216 (מיום 15/12/14 שעה 15:24 במהלכה שואל המשיב 2 את אביחי אם הכסף בסך 2,000 ש"ח אצלו ומעדכן אותו שהם ינסעו "לשמה" בארבע ויחזרו). שיחה

2382 (בין המשיב 3 לעוזי מיום 15/12/14 שעה 17:11- במהלכה עוזי שואל את המשיב 3 אם הוא בא אליו, והמשיב 3 משיב לו כי הוא מחכה שאשתו תחזור עם הרכב), **שיחה 2388** (בין המשיב 3 לעוזי ביום 15/12/14 שעה 17:33, במסגרתה המשיב 3 מעדכן את עוזי כי הוא יוצא עכשיו אליו, ועוזי אומר לו להזדרז). **שיחה 2375** (בין עוזי למשיב 2 מיום 15/12/14 שעה 16:49- המשיב 2 מעדכן את עוזי כי הוא "נוסע ללילך להביא להילאי לנהוג על טרקטורון הוא רוצה זה מתאים לו...איזה יצאנו, עוד לא העברנו את הכרטיס עוד לא כלום. לוקחים אותו רק שיראה טרקטורון שיסע אליו לראות אם זה מתאים לי..." עוזי- לא ידע, הייתי...הולך רק רואה איפה הוא וזהו." המשיב 2: "מה זה...אבל ה...זה הסביר לך איך אחי כאילו? איך אני יכול לראות אותה וזה, אין אופציה לראות כזה דבר. אין אופציה כזאת אני צריך לקחת איתי את הכסף אחי. מה עוד פעם דחייה דחייה? אי אפשר לדחות את זה". עוזי- "למה זה הצ'ק הגדול או...מה?" המשיב 2- "לא אחי, לא יודע אבל הוא שלח לי את הכסף לאיזה מישהי אחי להביא לי...לקח הלוואה ממישהי הבנת? זה לא הוא בא אליי". עוזי- (נשמע נאנח, נו אז איך נעשה? המשיב 2- "לא יודע כפרה עליך אני לא באזור שם, דבר עם הספר (המשיב 3) אני יודע מה"). **שיחה 2392** (בין המשיב 2 לעוזי מיום 15/12/14 שעה 17:49- במהלכה עוזי שואל את המשיב 2 אם הוא עוד לא עבר את צומת "עד הלום", ואומר לו "תכנס לשמה, אני בא עם "הספר" (המשיב 3), רק שיראו שאנחנו פה, הבנת? תכנס לשמה! עד שה"ספר" יבוא, תכנס "לעד הלום" שלח לי הודעה שאתה שמה, אני בא! אני כמה דקות בא רק שיבוא "הספר"...כנס לשמה, תגיד לו שאתה שתי דקות שמה"). **שיחה 2404** (בין המשיב 2 לעוזי מיום 15/12/14 שעה 18:07 במהלכה עוזי מעדכן את המשיב 2 כי הוא בדרך ויגיע תוך כמה דקות. בתגובה המשיב 1 שואל אותו: "אני יכול לצאת מפה אבל? עוזי: אההה, וואלה כן! מה זה הכול, או רק זה? המשיב 2: "לא ראיתי, אני לא ארד לדבר מה אתה דפוק?!!", עוזי: "אני דקה, אבל תגיד לו, המשיב 2: "אני יצאתי, צריך להפקיד כסף לבנק אביחי" עוזי: "טוב חמש דקות שם תגיד לו"). **שיחה 2405** (שיחה בין המשיב 2 לעוזי מיום 15/12/14 שעה 18:08- במהלכה עוזי שואל את המשיב 2 האם הוא פגש את החבר שלהם שם? והמשיב 2 עונה לו "החבר שלנו דחה אותי ל...להערב"). עוד ראה שיחות: 2398 (מיום 15/12/14 שעה 18:03 בין המשיב 2 לעוזי, במהלכה עוזי שואל את המשיב 2 איפה הוא, והמשיב 2 עונה לו כי הוא "פה" (תחנת הדלק) וכי הוא ראה אותה. עוזי מעדכן את המשיב 2 שהוא בדרך). עוד ראה שיחות: 2391, 2390, 2384, 2389, 2383, 2380, 2374, 2372, 2370, 2368, 3216, 2394, 2214.

8. האישום השלישי (מיוחס למשיב 3 בלבד)-

א. הודעת השוטר ויטלי אשורוב (מיום 15/12/14) במסגרתה מסר, כי עקב אחר רכב הקאיה מאזור תחנת דלק "פז" במתחם "עד הלום" (מקום מסירת המטען לכאורה), עד להגעת הרכב לגשר לכיוון הכניסה לאשדוד, שם רכב הקאיה האט בשל המחסום היזום שהיה במקום. "זיהיתי את הרכב נעצר אני יצאתי מהרכב המשטרתי הסמוי כאשר אני חובש כובע בילוש ורץ לכיוון דלת הנהג תוך כדי אני צועק משטרה עצור לפתוח את הדלת תוך כדי אני מנסה לפתוח את דלת הנהג על ידי משיכה כל הידית אך לא הצלחתי מכיוון שהדלת הייתה נעולה, שוב צעקתי משטרה לפתוח את הדלת ושוב ניסיתי לפתוח ללא הצלחה. לציין שחלונות הרכב היו כהים באותו שלב אני נאלצתי לנפץ את החלון הנהג ע"י אלה משטרתי תקינה...לאחר שניפצתי את חלון הנהג הרכב התחיל בנסיעה פרועה כאשר לחת על דושת

גז...מכיוון שהרכב נסע מהר קיבלתי מכה ברגל ימים...ואני עפתי הצידה, הרכב המשיך בנסיעה פרועה תוך שהוא מנגח את הרכבים שהיו לפניו...".

ב. הודעת השוטר אברהם סמיה (מיום 15/12/14) היה ביחד עם השוטר ויטלי ברכב הבילוש אחר רכב הקאיה. בהודעתו תיאר כיצד הוא והשוטר ויטלי פרקו מהרכב וניגשו לעבר רכב הקאיה שנעצר בעקבות החסימה המשטרית "אני וויטלי ירדנו מהרכב עם כובעי בילוש על הראש, שנינו החזקנו אלות לניפוף השמשות... אני וויטלי רצנו לכיוון רכב הקאיה... אני בא לכיוון הנוסע שישב ליד מושב הנהג...באתי לפתוח את הדלת וצעקתי "משטרה עצור"...גם ויטלי לא הצליח לפתוח את הדלת...הוא צעק מספר פעמים עצור משטרה...רכב הקאיה עלה על המדרכה תוך שהוא מנגח רכבים אחרים...ראיתי את ויטלי עף, ואני שלפתי את הנשק שלי מסוג יריחו ביצתי ירי לכיוון הגלגל האחורי". עוד ציין כי במהלך האירוע חבש כובע זיהוי משטרתי על הראש.

ג. הודעת השוטר ליאור פלדמן (מיום 15/12/14) במסגרתה תיאר כיצד הוא והשוטר מיכאל אלבז ביצעו חסימה עם רכב הבילוש על הגשר (בכניסה בכיוון צומת עד הלום לכיוון רחוב מנחם בגין), כאשר ברכב הופעלו 4 אורות מהבהבים (בלי אור כחול על הגג) והוא חבש לראשו כובע זיהוי משטרתי. עוד תיאר בהודעתו כיצד רכב הקאיה נסע במהירות גבוהה לכיוון הגשר, נסע על המדרכה, שפשף את קיר הבטון, "ניגח" רכבים שעמדו משמאלו ובהמשך פגע בעוצמה ברכב הבילוש אשר עף מספר מטרים מעוצמת המכה. ראה גם הודעת השוטר מיכאל אלבז (מיום 15/12/14) אשר ביצע יחד עם השוטר ליאור פלדמן את החסימה באמצעות רכב הבילוש. יצוין, כי בהודעתו כשנשאל האם היו להם בחסימה אמצעי זיהוי, מסר "רק פלדמן היה עם כובע בילוש שרשום עליו משטרה, למיטב זכרוני, בתחילת החסימה גם אני הייתי עם כובע בילוש". וכן דוח פעולה של רפ"ק רן מלכה (מיום 15/12/14).

ד. שחזור מצולם שערכו השוטרים ביחס לאירוע המתואר באישום השלישי. לעניין זה ראה גם זכ"ד של השוטר חנן אלמלח מיום 25/12/14.

ה. דוח פעולה של השוטר ליאור פלדמן (מיום 15/12/14) צוין, כי ברכב הקאיה בו נהג המשיב 3, נתפס המטען המדומה שנטל עוזי זוהר מרכבה של השוטרת ענבל שוורץ.

ו. דוח צפייה - דיסק חיפוש ברכב הקאיה בו נהג המשיב 3 - בחיפוש שנערך בנוכחות המשיב 3, לשאלות החוקרים המשיב ענה: "מה שיש לי לומר אני אגיד בבית משפט".

9. גרסת המשיבים - המשיב 1 - מהמשיב נגבו ארבע הודעות. בהודעתו הראשונה (מיום 15/12/14) שמר המשיב על זכות השתיקה. בהודעתו השניה (מיום 21/12/14 שעה 13:48) הכחיש את המיוחס לו ומסר, כי יצא לטייל בפארק על מנת להאכיל משפחה של שועלים, הוא הלך בסמוך לשיחים וראה חוטים ומצבר הרים אותם מהרצפה, ואז נעצר. כשנשאל היכן היה ביום 14/12/15, השיב כי אינו זוכר.

בהמשך, מסר שהיה במקום בו נעצר, ערב לפני מעצרו בערך בין השעות 17:00-19:00 לפנות ערב, עת הלך לשפוף במקום אוכל של חתולים עבור להקת שועלים שישנה שם. משעומת עם כך שישנם דוחות שוטרים מיום 15/12/14 סמוך לשעה 00:50 בהם הוא נראה מגיע לפארק, השיב כי נסע לבית הוריו ובדרך יכול להיות שהלך להאכיל את השועלים, אולם הזיכרון שלו לא טוב כל כך. משהוצגו בפניו תמונות של חלקי המטען, מסר כי ביום 15/12/14 היה פעמיים במקום בו היו מונחים אותם החלקים. כשהוא הלך להטיל את מימיו ראה אותם בפעם הראשונה, ולאחר שחזר מהטיול עם חברתו והתינוק, ראה אותם בפעם השנייה. כשעומת עם דוחות השוטרים לפיהם בסמוך לשעה 12:57 הוא נצפה מגיע למקום בו היו מונחים חלקי המטען כשהוא עוטה על ידיו כפפות, השיב כי עטה את הכפפות כדי שלא יהיה ד.נ.א שלו על גבי החלקים, מאותה סיבה הוא גם לא הטיל את מימיו בפעם הראשונה שהיה שם וראה את אותם החלקים. עוד אישר כי מכיר אדם בשם עוזי זוהר מזה שלוש שנים, נפגשו עת היו בבית הסוהר. אשר להיכרות עם המשיב 3, מסר כי פגש אותו פעם אחת בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, עת היה עצור. אשר להכרות עם המשיב 2, מסר כי פגש אותו בכלא. כשעומת עם שיחה שנקלטה בהאזנת סתר (מס' 132760), מיום 14/12/14 שם נשמע משוחח עם נתנאל אברג'יל, השיב כי תוכן השיחה עניינה אוכפים שמשתמשים לצורך רכיבה על סוסים, שישנם בבית דודו. בהודעתו השלישית (מיום 21/12/14 שעה 17:42) שמר המשיב על זכות השתיקה. בהודעתו הרביעית (מיום 22/12/14) חזר המשיב על כך שבבילילה שבין 14/12/14-15/12/14 הגיע לפארק על מנת להאכיל להקת שועלים, והכחיש את המיוחס לו בכתב האישום. בהמשך שמר המשיב על זכות השתיקה.

המשיב 2- בהודעתו הראשונה (מיום 15/12/14) שמר המשיב על זכות השתיקה. הודעה מיום 22/12/14 מסר כי נסע בשעות הערב לאשקלון להביא טרקטורון לבן שלו. עוד לדבריו, הסתבך עם אנשים על רקע הלוואות שנטל בשוק האפור בשל חובות הימורים, והוא ביקש עזרה כספית מחברים. הוא היה אמור לקבל סכום כסף גדול לכן נכנס לצומת "עד הלום", אולם מאחר ולא ראה את הבן אדם איתו קבע להיפגש, עזב את המקום ולאחר מכן נעצר. בהמשך חקירתו שמר המשיב על זכות השתיקה.

המשיב 3- בהודעתו הראשונה (מיום 15/12/14) שמר המשיב על זכות השתיקה. הודעה (מיום 22/12/14) מסר שנתן טרמפ לחבר לצומת "עד הלום", כאשר הוא לא ידע מה מטרת הנסיעה, או לאן הוא נוסע, אלא אותו חבר הדריך אותו. עוד לדבריו הוא לא ידע דבר אודות מטען חבלה. המשיב סירב למסור את שמו של אותו חבר שנתן לו טרמפ. כאשר הגיעו למתחם, אותו חבר ירד מהרכב והוא לא שם לב למה שקורה מאחר והוא שיחק בטלפון עד שאותו חבר חזר לרכב. אשר לסיבה בגינה נמלט לכאורה מהשוטרים, מסר כי חודש וחצי לפני האירוע הוא הוזהר על ידי הימ"ר כי מנסים לפגוע בחייו, והוא נבהל כאשר ראה דמויות רצות לעברו ומיד לאחר מכן הזכוכית בחלון הרכב נופצה, וזה נשמע לו כמו ירייה וחשב שמדובר בעבריינים. לדבריו, אם היה יודע שאלו שוטרים לא היה מנסה לברוח. בהמשך חקירתו שמר המשיב על זכות השתיקה.

10. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים במעשים המיוחסים להם בכתב האישום.

11. אשר להשגות באי כוח המשיבים כי עסקינן בראיות נסיבתיות ואין כל ראיה ישירה הקושרת את המשיבים לאירועים נשוא כתב האישום- הרי שהאכסניה המתאימה לברור טענה זו הינה במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב בחינתן של ראיות לכאורה. לגופם של דברים, סבורני, ומבלי לקבוע מסמרות, שהראיות לכאורה ככל שהן נסיבתיות הן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה.

א. עיקר התשתית הראייתית נסמכת על דוחות עיקוב ודוחות פעולה של השוטרים הן ביחס לפגישה שנערכה בין המשיבים 1 ו-2 ביום 14/12/15; בהמשך הלילה הגעתו של המשיב 1 לפארק באשקלון מצויד בשקית שתכולתה נראית כבדה; בסמוך לאחר מכן בסריקה שנערכת על ידי השוטרים, נמצאים חלקי המטען; למחרת (15/12/14), המשיב 1 מגיע לפארק וניגש פעמיים למקום בו הוסלקו חלקי המטען; הוצאת חלקי המטען על ידי המשיב 1 ממקום המסתור, תוך שהוא עוטה כפפות על ידיו (חלקי המטען נתפסו); הגעת המשיבים 2 ו-3 (ברכבים נפרדים) למתחם תחנת דלק "פז- צומת עד הלום" לצורך קבלת המטען לכאורה, לאחר תיאום עם המשיב 1 (לאחר מעצרו של המשיב 1, באמצעות הודעות טקסט שנשלחו על ידי השוטר), פניית עוזי זוהר לשוטרת ענבר ולקחת מטען הדמה; נסיעת המשיב 3 לאחר שמטען הדמה נמצא במכוניתו, עד להגעתו לצומת אשדוד, שם לאחר שנמלט מהמשטרה, נעצר. כמו כן ישנן צילומי מצלמות האבטחה הן מהפארק, והן מתחנת הדלק פז המתעדים את האירועים כאמור. השתלשלות העניינים הקודמת להגעתו של המשיב לפארק בליל 14/12/15 מצויד בשקית, לצד הגעתו ביום למחרת, פעמיים, לנקודה בה הוסלקו חלקי המטען בפארק, הצטיידות בכפפות ונטילת חלקי המטען, מעידים לכאורה כי לא מדובר בהגעה "מקרית" לאותה נקודה בפארק, ומלמדים לכאורה על כוונתו להסליק וליטול את חלקי המטען. אשר לטענת ב"כ המשיב 1, כי הגיע למקום על מנת "להאכיל שועלים", הרי שגרסתו של המשיב 1 תיבחן במסגרת ההליך העיקרי.

ב. לצד זאת, הרי שישנן האזנות סתר בין המשיבים, מהם ניתן ללמוד לכאורה על קשירת הקשר ורקימת התוכנית הפלילית. אשר לאותן שיחות שנקלטו בהאזנות סתר, העולה מן המקובץ שפירטתי לעיל, מלמד, כי לכאורה המשיבים משוחחים ביניהם על עניין שהם מנסים להסתיר ממאזין פוטנציאלי תוך שימוש בסיסמאות ובמילות קוד שונות על מנת לתאר את נשוא השיחות ביניהם ועל מנת לא לחשוף במה מדובר- אותן יהא על המאשימה לגבות בראיות המלמדות, כי עניין בעסקת אמל"ח. לגישת באי כוח המשיבים, הפירוש שטוענת לו המבקשת בשיחות אינו חד משמעי שמדובר בעסקת אמל"ח. אכן, ניתן לייחס פרשנויות שונות לנאמר באותן שיחות טלפון "מפלילות". אולם, מההקשר של אותן שיחות טלפון והודעות טקסט, ובשים לב לחלקי המטען שנתפסו, לא ניתן לומר כי המשיבים שוחחו על עניינים תמימים כפי שניסו להציג בחקירתם. בשלב זה, די באמור בתמלילים לכדי לגבש **פוטנציאל ראייתי** אשר עשוי להביא, בסופו של הליך פלילי, להוכחת אשמתם (הלכת זאדה; בש"פ 7021/08). מה גם, קיימת אפשרות ממשית, כי ראיות אלו ונוספות, יתגבשו בתום המשפט, לכלל ראיות שדי בהן כדי להצביע על אשמתם של המשיבים.

כך למשל, **המשיב 2** בחקירתו מסר כי מטרת הנסיעה הייתה להביא לבנו טרקטורון. עם זאת וכעולה מהאזנות הסתר, לא מן הנמנע שהמילה "טרקטורון" הינה לכאורה מילת קוד. כך למשל בשיחה 3074 בליל 14/12/14

(המועד בו המשיבים 1 ו- 2 נפגשים סמוך למלון לאונרדו, ובהמשך הלילה המשיב 1 הטמין לכאורה את חלקי המטען בפארק באשקלון) בין המשיבים 1 ו-2, המשיב 2 אומר למשיב 1 שהוא טרם יצא כי "אני עם הטרקטורון, לא מצליח להכניס אותו לאוטו". ראה גם שיחה 3080 בין המשיב 2 לאדם בשם שי (מיום 14/12/14 שעה 21:02), במסגרתה המשיב 2 מעדכן אדם בשם שי שהוא פוגש את המשיב 1 וכי הוא "הצליח להכניס למאזדה טרקטורון אחד ומחר יקח את השני."

כך גם לעניין השימוש במילה "כסף". משעומת המשיב 2 עם הודעות הטקסט בינו לבין המשיב 1 לכאורה (הודעות ששלח השוטר שגב מהטלפון של המשיב 1 במסגרת הפעילות המשטרתית היזומה), מסר כי היה אמור להגיע לתחנת הדלק על מנת לקחת "כסף" מחבר, שכן הוא שקוע בחובות וביקש הלוואות מחברים. סבורני, כי גם בגרסה זו ישנו קושי. שכן, תמה אני מדוע המשיב 2, לאחר שקיבל את הודעת הטקסט לפיה "המשיב 1" שולח לו "את הכסף" עם בחורה באוטו שלו, ישלח הודעת טקסט חזרה למשיב 1 ובה המילה: "עוזי?" שכן, מה הקשר של עוזי לאותו כסף/הלוואה שהמשיב 1 שולח לכאורה למשיב 2? משנשאל המשיב על כך, שמר על זכות השתיקה.

ג. לצד מכלול ראיות אלה, הרי שהמשיבים שמרו בחלק ניכר מחקירותיהם על זכות השתיקה. הלכה פסוקה היא, כי אין בשתיקה לבדה כדי להוות ראיה עצמאית לאשמתו של נאשם. אין לה כוח עצמאי, אלא מעין כוח נלווה לעצמתן של הראיות. השתיקה יכולה לחזק ולסייע לראיות התביעה במשפט. אכן, יכולות להיות סיבות רבות לשתיקה, ויכול להיות ששתיקתו של העורר נובעת מגורמים שאינם נהירים לנו, אך בסופו של יום, שתיקה זו מונעת את פיזור הערפל לגבי מעורבותו הלכאורית במיוחס לו בכתב האישום (ראה: בש"פ 5376/03 ליבני נ' מדינת ישראל; בש"פ 5472/11 מדינת ישראל נ' מוסיראתי). עוד יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בבש"פ 3199/14 מדינת ישראל נ' יוסף וינברג: **"השתיקה מחזקת טעמי עד מאוד את הראיות שפורטו לעיל. ובכלל, לשתיקה בשלב המעצר יש מחיר כפול- הן במישור הראייתי והן לצורך סתירה המסוכנות: שתיקתו של העורר היא בבחינת שטר ושוברו בצידו לא רק במישור הראייתי, אלא גם במישור הליכי המעצר. הלכה פסוקה היא כי גם נאשם שיש כנגדו ראיות לכאורה אינו יכול ליהנות משני העולמות: גם לשתוק על-אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מהמעצר על אף שנותר בחזקת מסוכן (בש"פ 7216/05 אגריה נ' מ"י; בש"פ 4881/03 קביליו נ' מ"י; בש"פ 8638/96 קורמן נ' מ"י).**

12. אשר לטענת ב"כ המשיב 1 כי לא ניתן לייחס למשיב 1 עבירה של ניסיון לסחר, שכן "הסחר" באותו מטען "דמה" שהוכן על ידי המשטרה במסגרת פעילות משטרתית יזומה, לא היה לו כל קשר למשיב. סבורני, כי יש לכאורה במכלול הראיות ביחס למעשיו של המשיב, כמתואר לעיל, כדי לעבור את שלב ההכנה. עם זאת גם דינה של טענה זו להתלבן במסגרת ההליך העיקרי, שכן אין מבררים בשלב המעצר את הסוגיות המשפטיות העולות לעניין דיות הראיות לצורך קיום יסודותיהם של העבירות המיוחסות למשיב (ראה בש"פ 851/13 מ"י נ' יוסי קיון).

13. אשר לטענת באי כוח המשיבים 1 ו-3 כי לא נמצא ט.א. או ד.נ.א של המשיבים על גבי המטען או השקית אשר הכילה את המטען, הרי שכבר נפסק כי אין משמעות ראייתית מזכה להעדרן של ראיות מדעיות. יפים לעניין זה הדברים שנפסקו בבש"פ 238/13 מוחמד אימאם נ' מדינת ישראל: "הלכה פסוקה היא, כי ככלל אין משמעות ראייתית מזכה להעדרן של טביעות אצבע ודנ"א, שכן כוחן של ראיות מדעיות מסוג זה הוא בהימצאן ולא בהעדרן (י' קדמי, על הראיות, חלק שני, עמודים 877-878; בש"פ 7080/06 עבדל סלאם נ' מדינת ישראל, פסקה 7 לפסק דינה של השופטת ד' ברלינר). כל טענותיו של העורר באשר למשקלן ולמשמעותן של חוות הדעת הן לעניין העדר טביעת אצבעותיו על הרכב, הן לעניין העדר ממצאי דנ"א מתאימים על הכובע שנתפס ברכב-ראוי שתיבחנה בבוא העת כאשר יבוא בית המשפט המחוזי להכריע את הדין. סבורני כי העובדה שלא נמצאו סימני טביעות אצבע של העורר ברכב או דגימת דנ"א בכובע שנתפס, אין בה כדי לסתור את הגרסה המרשיעה, מכיוון שכאמור קיימות גם ראיות אחרות ומשום שראיות פורנזיות מרשיעות לא תמיד קיימות בזירת האירוע (ראה למשל: ע"פ 171/81 פיטוסי נ' מדינת ישראל)".

14. אשר לטענת באת כוח המשיב 3, כי אין בחומר החקירה כל ראייה הקושרת את המשיב 3 למי מהמשיבים האחרים וכי כל חלקו היה במתן "טרמפ" לחבר (עוזי זוהר), הרי שגם הראיות העומדות לחובת המשיב 3 נסיבתיות הן. עם זאת, סבורני כי ישנו קושי לקבל את גרסת המשיב לפיה הוא לא היה מודע למטרת הנסיעה ולמעשי עוזי או המשיבים האחרים, וכי נוכחותו ברכב אינה קשורה לאירוע ניסיון הסחר במטען (הדמה). האזנות הסתר מלמדות כי ישנן שיחות בין עוזי למשיב 3 בהן המשיב 3 אומר לעוזי כי הוא מחכה שאשתו תחזור עם הרכב והוא יבוא לקחת אותו ובהמשך מעדכן אותו המשיב 3 כי הוא בדרך (ראה שיחות 2382, 2383 בסעיף 7 ו' לעיל). נוסף על כך, האזנות הסתר מלמדות כי בחלק מסוים מנסיעתו של המשיב 3 לצד עוזי, היה המשיב 3 עד לשיחות בין עוזי למשיב 2, במהלכן עוזי עדכן את המשיב 2 כי מגיע עם "הספר" (המשיב 3) ושבינתיים הוא (המשיב 2) יכנס לשם, עד ש"הספר" (המשיב 3) יבוא (ראה שיחה 2392, 2404, 2398 2405 כמצוטט לעיל). תמה אני, מדוע אם המשיב 3 סה"כ עשה "מעשה חברי" ונתן "טרמפ" לעוזי- כטענת באת כוח המשיב, הדגיש עוזי באוזניו של המשיב 2 כי הוא נמצא עם המשיב 3, מדוע היה חשוב לעוזי לחזור על פרט זה מספר פעמים בשיחתם (שיחה 2392)? כך הם פני הדברים גם ביחס לשיחה שנערכה בין עוזי למשיב 2 (בטרם עוזי נפגש עם המשיב 3). במהלך השיחה, מעדכן המשיב 2 את עוזי שעליו להגיע לתחנת הדלק פז בצומת "עד הלום". כאשר עוזי אומר למשיב 2 שאין לו איך להגיע לשם, המשיב 2 אומר לעוזי לדבר עם "הספר" (המשיב 3). שוב תמה אני, מדוע יעלה שמו של המשיב 3, הפעם מפיו של המשיב 2, כמי שיצטרף לנסיעה ו"יתן טרמפ" לעוזי לנקודת המפגש, שם היו אמורים לכאורה לקבל את המטען. סוגיה זו תתברר בהליך העיקרי. לצד זאת יצוין, כי המשיב 3 בחקירתו במשטרה מסר כי כאשר הגיעו לתחנת הדלק, הוא לא יצא מהרכב ונשאר ברכב ו"שיחק" בטלפון. דברים אלו נסתרים על ידי סרטון מצלמות האבטחה, בהם נצפה המשיב 3 יוצא מהרכב, נכנס לתוך חנות "yellow" שבתחנה, עומד בכניסה לחנות מספר שניות ואז חוזר לרכב. גם אם בסופם של הליך יוכח כי חלקו של המשיב 3 בקשר ובעבירה של ניסיון לנשיאה והובלת נשק, הרי שהתשתית הראייתית הלכאורית הנסיבתית, מלמדת על היותו חלק מהקשר.

אשר לטענת באת כוח המשיב 3, כי מעשיו של המשיב, במיוחד לו באישום השלישי, נעשו מחמת "טעות בדברים", הרי שעסקינן בטענת סייג לאחריות בפלילים אשר תתברר בתיק העיקרי. לא מצאתי כי יש בטענה זו כדי לכרסם בתשתית הראייתית העומדת לחובת המשיב 3 באישום זה, שעיקרה דוחות פעולה של השוטרים ודוחות עיקוב.

15. עילת מעצר- לחובת המשיבים כמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, בשים לב לאופי העבירות המיוחסות להם ונסיבות ביצועם לכאורה. כמו כן ישנו חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט בשים לב כי אחד מהמעורבים בפרשה טרם נעצר.

16. לאחר שקבעתי דבר קיומם של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, נותר אפוא לבחון האם ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופת מעצר.

17. עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין היא עבירת ביטחון כאמור בסעיף 35(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי, ומכאן שקמה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק, חזקה המצדיקה מעצר עד תום ההליכים בכפוף לחריגים המופעלים בנסיבות מיוחדות (ראה: בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל). בית משפט העליון קבע לא אחת כי עבירות בנשק - ובפרט עבירות של סחר בנשק - מעצם טיבן, מעידות על מסוכנות אינהרנטית לשלום הציבור, אשר לא ניתן - בדרך כלל - להפיג באמצעות חלופת מעצר, אלא בנסיבות חריגות (ראה: בש"פ 6422/13 אלגזי נ' מדינת ישראל; בש"פ 4889/13 קרקי נ' מדינת ישראל; בש"פ 9036/12 פלוני נ' מדינת ישראל; בש"פ 3099/12 מדינת ישראל נ' אבו כליב; בש"פ 3757/11 פלוני נ' מדינת ישראל; בש"פ 6209/07 מדינת ישראל נ' יאסין; בש"פ 8303/07 פלוני נ' מדינת ישראל). עוד נפסק כי: **"המסוכנות הטמונה בעבירות סחר בנשק היא ברורה, ומדובר בעבירות שניתן בנקל לבצען גם מתחומי מעצר בית מלא, תוך שימוש באמצעי תקשורת מתוחכמים שקשה להגבילם ולפקח עליהם"** (ראה בש"פ 9567/09 קוואסמה נ' מדינת ישראל).

18. **עבר פלילי- המשיב 1-** לחובתו 3 הרשעות קודמות, האחרונה מיום 2/9/13, בעבירות של רכוש, קשירת קשר לעוון, קשירת קשר לפשע, מתן אמצעים לביצוע פשע. **המשיב 2-** לחובתו 9 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים, שיבוש הליכי משפט, השמדת ראיות, הפרת הוראה חוקית, תקיפה שוטר ועוד. **המשיב 3-** לחובתו 15 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, עבירות נשק- יבוא נשק, נשיאה והובלה של נשק, סחיטה באיומים, קשירת קשר לפשע, עבירות רכוש, שיבוש מהלכי משפט ועוד. כמו כן, לחובת המשיב עונש מאסר מותנה בר הפעלה בן 9 חודשים.

19. כידוע, סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים מצווה על בית משפט זה לבחון בטרם יורה על מעצרו של נאשם, אם ניתן לאיין את עילת המעצר באמצעות חלופה שפגיעתה בחירותו של הנאשם פחותה. עם זאת, ככל שסבור בית המשפט כי עילת המעצר היא בעוצמה כה גבוהה עד כי לא ניתן יהיה לאינה בדרך של חלופת מעצר, מתייתר הצורך בבחינת חלופות מעצר קונקרטית וממילא אין צורך להורות על

עריכת תסקיר מעצר (ראה בש"פ 27/15 עלי יונס נ' מ"י; בש"פ 3391/13 עוידה נ' מדינת ישראל).

20. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים וסקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, הגעתי לכלל מסקנה כי אין בנסיבותיהם של המשיבים נסיבות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה מן הכלל אותו התווה בית המשפט העליון בעבירות נשוא כתב האישום דכאן. המשיבים מואשמים בפעילות עבריינית של ניסיון לסחר בנשק, החזקת ורכישת נשק, ניסיון לרכישה והחזקת נשק- עבירות המצויות ברף הגבוה של המסוכנות. מעשיהם מלמדים על נגישות לכאורה לערוצי אספקת הנשק. לכך יש להוסיף את שתיקתם בחקירה- שגם לכך יש ליתן משקל בבואנו לבחון את שאלת המסוכנות הנשקפת מהם. לצד זאת, עברם הפלילי של המשיבים מעצים את רמת המסוכנות הנשקפת מהם. לאור האמור לעיל, סבורני כי חלופת מעצר לא תסכון ועל כן **הנני מורה על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.**

זכות ערר כחוק.

חומר החקירה הוחזר לב"כ המבקשת

ניתנה והודעה היום י' ניסן תשע"ה, 30/03/2015 במעמד הנוכחים.